R 493/M

Stanisław Moniuszko

Halka, opera w 4 aktach, libr. Włodzimierz Wolski

Fragment: Akt 4. Nr 15. Recitativo i aria Jontka

Kopia Aleksandra Jądrzejewskiego z adnotacjami kompozytora, [ok. 1858].

Księga XI, k. 21-27.

2493 Inw 257

SEKCJA MIENIA M. MONIUSZKI

Znakomitości Nasrej: Julianowi Dobrskiemu — tymczasowa pamiątka pożydzierniejszego serca —

Stanisław Moniuszko.

№ 15.

Akt Czwarty

WŁASNOŚĆ JULIANA DOBRSKIEGO ARTYSTY.

37.

od p. Wiktorji Dziubek (córki Dobrskiego) 18/XI 98. Z chorwatji

59 s)

Lento

Piano.

di – mi nu en do

p

ff

di – mi nu – en – do.

p

arco

cen

21

2. 4

Jontek Recita:

Nie_szczę_sna

Di — — mi — nu — en — do

Halka gwałtem tu i — dzie za ma_łżi je_szcze krzyw dy wiej bie dzie

C

mf

più agitato.

cią gle na myśli pa-nicz nie wier-ny gdy goż żo-nąz tu o ba czy u-mrzeć go-

con anima.

to — wa. O Je — zu Mi — to — sier — ny! niech

Sost. Moderato.

Two-ja dłoń ją u — chowa! Ty chroń ją pa-nie chroń!

ped.

lento

gdy-by ją tam powstrzymali Ja nie mogłem

pp.

Allegro.

/Dudniasz wgłębi sceny/

p

B.

vi tardando

Recita: Jontek

Hej du —

marcato

f

Da- rzu zkąd- że wraz we so-te-go-ścio ea grali?

p

marcato. f

più lento.

p

Dudziarz.

Trzebaż ślub powi-tać Kumie.

Jontek.

Jeszcze czas.

Ja kó le piej się ro—

marcato

f

più lento.

p

ancora più lento

pp

Dudziarz.

Zu mie gdy Du-dzia-rzu smętnej gracie

Jontek.

Po na-sze-mu? Oj tak oj tak

molto cres

bra - - - - - - cie.

non troppo lento

Andantino.

Dudziarz wgłąb wsiadłszy na wrzegór ku

Ped: ped:

riten:

oj Ha-li-no oj je-dy-no Dziew czy-no mo-ja Dziew czy-no mo-

più lento.

ja Oj Ha-li-no oj je-dy-no dziew czy-no mo-ja

ad lib.

Szu mią jò - dły na gór szczy cie szumią so_bie

pogrążony w myślach nuci pod tytułem

wdal i' mito de_mu tęs_knę żyj cie gdy ma wzer - cu żal

a tempo modto.

z in nych lu dzi do mi - ko - go je_no do cie _ bie mò bo - go

f

Już wdzię - cznie le - ta na - sze ja do czar nych skał po gniar - dzo ko biegiem

allar - gan - - - - do rall: a tempo

nad grzę pla - scie bym ci - pta - sze Dał za wszem to bie naj'wom niej'szych

rall:

kwie tów przy nios zgór a zod - pus - tu naj - pię - kniej szych da wał ko ra li ków

Legier.

sznur a zod - pustu naj pię - kniejszych da - wat ko ra - li kow

Più mosso.

sznur. Nie mam za lu do ni ko go je no do cie bie nie bo go

Ped. * ped.

oj Ha li — no oj je dy - no to wi na two - ja Rosnie Krza czek drewko

con anima.

ros-nie Ty u-ros-tas gdy-by czar Jam dla-cie-bie bym ra-

Dos-nie wsko czuł wo gnia żar.

atempo

La ta jak-by wi'chry bie gą jak-czere-mosé m kna

przyszedł pan nicz i dla nie-go po gar dzi — tas mną nie mam za-lu

Do ni ko-go je no do cie bie nie bo go Oj Ha li-no oj je dy-no

crep- — — cen — — do

Dziew cry no mo-ja Dziew cry no mo-ja Oj Ha-li no

va — — le-

— — — tan — — do tempo 1o

Oj je-dy-no Dziewczy-no mo-ja Nie mam ża-lu

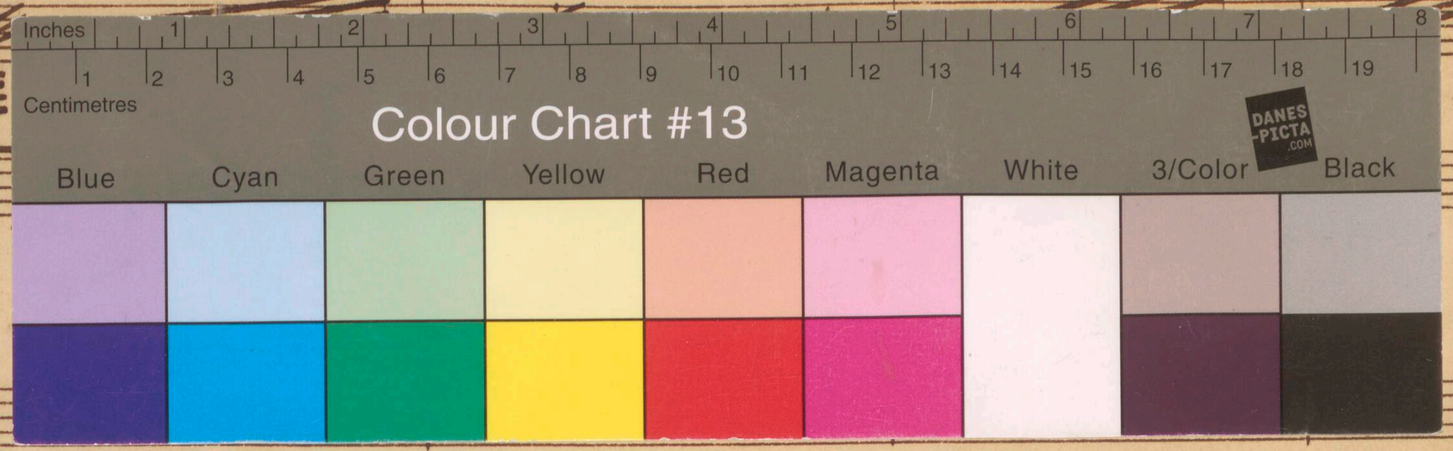
Do ni-ko-go je-no do cie-bie nie bo-go Oj Ha-li-no

oj je-dy-no! Dziewczy-no mo-ja Mo-ja Hal-ko ty ie-

Dy no ty Dzie o czyno mo — ja.

SEKCJA MUZYKI

BIBLIOTEKA W.T.M.
493/M

WARSZAWA
BIBLIOTEKA MUZYCZNA
MUZEUM
SZKOŁA
WARSZAWSKIEGO KONSERWATORIUM MUZYCZNEGO
JULIANA ZORZYŃSKIEGO
ARTYST.
37.
59 s)